

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621010039
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1621010039.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a členov senátu JUDr. Petra Šamka a Mgr. Petra Lizúcha, v trestnej veci obžalovaného J. S., pre zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1, písm. a/, ods. 5 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/5/2021 zo dňa 06.10.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.11.2023 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Malacky sp.zn. 7T/5/2021 zo dňa 06.10.2022 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný

J. S., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom D., G. XXX/XX

uznáva vinným, že

dňa 07.08.2016 uzavrel s E. S. ako obdarovanou darovaciu zmluvu, ktorá bola dňa 08.08.2016 s návrhom na vklad vlastníckeho práva predložená na katastrálny odbor Okresného úradu Malacky, ktorý dňa 09.08.2016 pod číslom V-4296/2016 predmetný vklad povolil, čím previedol nehnuteľnosti v k.ú. Malacky zapísaných na LV č. XXXX, LV č. XXXX, L V č. XXXX a L V č. XXXX, ktorých bol vlastníkom, a to byt č. 1 na prízemí bytového domu súpisné číslo 2488 postaveného na parcele číslo XXXX a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti podielu 17875/71500 a spoluvlastnícky podiel na pozemku registra C parcela číslo XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 323 m² o veľkosti podielu 17873/71500, pozemok registra C pare. č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 205 m², pozemok pare. č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 23 m², ďalej pozemky registra C: pozemok pare. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 155 m², pozemok pare. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 152 m², pozemok pare. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 156 m², pozemok pare. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 75 m², ktorých bol vlastníkom v podiele 1/9 a spoluvlastníctvo v podiele 17875/71500 k pozemku registra C parcela č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 2 m², pričom takto konal aj napriek tomu, že si bol vedomý, že ide o jeho jediný hodnotný majetok, a že má voči veriteľovi U.. S. P. viacero záväzkov so splatnosťou do 30.09.2016 plynúcich zo zmenky na sumu 40.000,- Eur uzavretej dňa 08.06.2016 a pôžičiek zo dňa 10.06.2016, 13.06.2016, 22.06.2016, 23.06.2016, 28.06.2016, 01.07.2016 vždy vo výške 15.000,- Eur a pôžičky zo dňa 04.07.2016 vo výške 2.000,- Eur (pôžičky v celkovej výške 92.000,- Eur), ktoré sa zaviazal obžalovaný vrátiť, a ktoré doposiaľ ani len sčasti neuhradil, čím poškodenému U.. S. P. spôsobil škodu vo výške 132.000,- Eur,

t e d a

dopustil sa konania smerujúceho k tomu, aby zmaril uspokojenie svojho veriteľa tým, že odstráni svoj majetok a spôsobil tak značnú škodu,

čím spáchal

prečin poškodzovania veriteľa v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 239 ods. 1 písm. a), ods. 4 Trestného zákona.

Za to sa mu
u k l a d á

podľa § 239 ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba 3 (tri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému U.. S. P., nar. XX.XX.XXXX v A., trvalé bytom E. XXXX/X, A., škodu vo výške 92.000,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného U.. S. P., nar. XX.XX.XXXX v A., trvalé bytom E. XXXX/X, A. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T//5/2021 zo dňa 06.10.2022 bol obžalovaný J. S. uznaný vinným zo zločinu čím spáchal zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 5 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že
dňa 07.08.2016 uzavrel s E. S. ako obdarovanou darovaciu zmluvu, ktorá bola dňa 08.08.2016 s návrhom na vklad vlastníckeho práva predložená na katastrálny odbor Okresného úradu Malacky, ktorý dňa 09.08.2016 pod číslom V-4296/2016 predmetný vklad povolil, čím previedol nehnuteľnosti v k.ú. Malacky zapísaných na LV č. XXXX, L V č. XXXX, L V č. XXXX a L V č. XXXX, ktorých bol vlastníkom, a to byt č. 1 na prízemí bytového domu súpisné číslo XXXX postaveného na parcele číslo XXXX a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti podielu 17875/71500 a spoluvlastnícky podiel na pozemku registra C parcela číslo XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 323 m2 o veľkosti podielu 17873/71500, pozemok registra C pare. č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 205 m2, pozemok pare. č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 23 m2, ďalej pozemky registra C: pozemok pare. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 155 m2, pozemok pare. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 152 m2, pozemok pare. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 156 m2, pozemok pare. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 75 m2, ktorých bol vlastníkom v podiele 1/9 a spoluvlastníctvo v podiele 17875/71500 k pozemku registra C parcela č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 2 m2, pričom takto konal aj napriek tomu, že si bol vedomý, že ide o jeho jediný hodnotný majetok, a že má voči veriteľovi U.. S. P. viacero záväzkov so splatnosťou do 30.09.2016 plynúcich zo zmenky na sumu 40.000,- Eur uzavretej dňa 08.06.2016 a pôžičiek zo dňa 10.06.2016, 13.06.2016, 22.06.2016, 23.06.2016, 28.06.2016, 01.07.2016 vždy vo výške 15.000,- Eur a pôžičky zo dňa 04.07.2016 vo výške 2.000,- Eur (pôžičky v celkovej výške 92.000,- Eur), ktoré sa zaviazal obžalovaný vrátiť spolu s úrokom vo výške 10.000,- Eur, a ktoré doposiaľ ani len sčasti neuhradil, čím poškodenému U.. S. P. spôsobil škodu vo výške 136.000,- Eur,
Za to mu bol okresným súdom podľa § 239 ods. 5 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorého výkon bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienične odložený a zároveň sa mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. bola obžalovanému určená skúšobná doba v trvaní štyri roky. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému U.. S. P., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom E. XXXX/X, A., škodu

vo výške 92.000,- Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného U.. S. P., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom E. XXXX/X, A. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a obžalovaný J. S..

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že zastáva názor, že v tomto prípade nemožno považovať výrok o náhrade v časti týkajúcej sa 92.000,- eur za správny, nakoľko z uzavretej zmluvy o peňažnej pôžičke na sumu 92.000,- eur (z tejto zmluvy súd uznal nárok poškodeného na náhradu škody) vyplýva, že súčasťou tejto zmluvy bolo aj dojednanie (dohoda) o úrokoch, čo potvrdzujú aj podpísané príjmové pokladničné doklady, ktoré sú celkovo na sumu 102.000,- eur, t.j. 92.000,- eur ako istina a 10.000,- eur ako úroky, pričom pri peňažnej zmluve o pôžičke môžu byť dohodnuté aj úroky (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno teda uviesť, že úrok z poskytnutej pôžičky je súčasťou peňažného záväzku dlžníka, a preto je prípadná výška spôsobenej škody pri majetkových trestných činoch viažucich sa k zmluve o peňažnej pôžičke, medzi ktoré patrí aj trestný čin poškodzovanie veriteľa, tvorená istinou (reálnymi peňažnými prostriedkami poskytnutými dlžníkovi) spolu s úrokmi (výnosom veriteľa, ktorý vyjadruje úžitok veriteľa z požičania peňažných prostriedkov dlžníkovi). Navyše, výška úrokov ako aj suma finančných prostriedkov poskytovaná dlžníkovi, je pritom zrejme už z príslušnej zmluvy, a v prípade, ak dlžník má v úmysle vôbec neplniť zmluvne dohodnuté podmienky (resp. dodatočne sa chce ich plneniu úmyselne vyhnúť), tak jeho úmyselným zavinením je pokryté nielen to, že nechce vrátiť požičané finančné prostriedky (vrátiť pôžičku), ale aj to, že nechce hradiť dohodnuté úroky. S poukazom na uvedené sa preto podľa prokurátora možno domnievať, že v tomto prípade je v súvislosti so zmluvou o pôžičke potrebné, aby bola obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložená povinnosť nahradiť poškodenému Ing. S. P. škodu vo výške 102.000,- eur a so zvyškom nároku na náhradu škody odkázať poškodeného na civilný proces. Prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Bratislave zrušil výrok o náhrade škody a tento upravil v intenciách odvolania prokurátora.

Obhajca obžalovaného v dôvodoch odvolania uviedol, že trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa dopustí ten, kto, čo aj len čiastočne, zmarí uspokojenie svojho veriteľa tým, že zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnou, zatají, predá, vymení alebo inak odstráni čo aj len časť svojho majetku. Podľa obžaloby takýmto majetkom mali byť výlučne nehnuteľnosti (resp. spoluvlastnícke podiely na nich) zapísané na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX a XXXX vedených pre k.ú. Malacky v meste Malacky. Tieto nehnuteľnosti mal obžalovaný nadobudnúť na základe darovacej zmluvy z 12.12.2013 od svojho otca O. S.. Podľa § 46 ods. 1 OZ, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, zmluva o prevode vlastníctva bytu a zmluva o prevode vlastníctva nebytového priestoru v dome musí byť písomná. Podľa § 40 ods. 3 OZ, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Obžalovaný však nikdy darovaciu zmluvu zo dňa 12.12.2013 nepodpísal, a teda neuzavrel. Podpis na dotknutej listine pripísaný na konci listiny k menu obžalovaného, ako obdarovaného, nevyhotovil obžalovaný, nie je to jeho prejav vôle. Je teda zrejme, že k uzavretiu platného právneho úkonu v prípade darovacej zmluvy zo dňa 12.12.2013 nedošlo, táto vlastne vôbec nebola uzavretá a predstavuje tzv. non negotium (nulitný úkon) a bola iba putatívnym titulom pre vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Obžalovaný sa tak v zmysle hmotného práva nikdy nestal vlastníkom/spoluvlastníkom dotknutého bytu ani ostatných nehnuteľností a zápis v katastri nehnuteľností tak ku dňu 07.08.2016 nezodpovedal hmotnému právu. Dotknutý byt a ostatné nehnuteľnosti obžalovaný v čase spáchania skutku, z ktorého je obžalovaný, nevlastnil, a teda neboli jeho majetkom. Z toho potom vyplýva, že nemohla byť nijako naplnená skutková podstata trestného činu § 239 ods. 1 písm. a) Tr. zák., keďže k zmenšeniu aktív uzavretím ďalšej darovacej zmluvy (medzi obžalovaným a E. S., 07.08.2016, taktiež neplatnej podľa zásady nemo plus iuris ad altum trasferre potest quam ipse habet) nedošlo. Na preukázanie svojich tvrdení obžalovaný navrhol vyhotovenie znaleckého posudku z odbore písomoznalectvo odvetvie ručné písmo za účelom potvrdenia, že podpis na darovacej zmluve zo dňa 12.12.2013 nie je jeho vlastnoručným podpisom, a to už v konaní pred súdom prvého stupňa. Obžalovaný na vykonaní tohto zásadne dôležitého a pre rozhodnutie významného dôkazu trvá. Na Okresnom súde Malacky je t.č. pod sp. zn. 5C/84/2022 vedené súdne konanie o určenie, že dotknutý byt patrí do dedičstva po zomrelom O. S.. Z dôvodov vyššie uvedených obžalovaný požiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/5/2021 zrušil v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania, nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla zrušiť výrok o náhrade škody a zaviazať obžalovaného k náhrade škody pre poškodeného v sume 102.000,- eur. Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, že je zrejmé, že skutok sa vôbec nestal a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa, keďže ide o zásadný dôkaz, ktorý je potrebné vykonať a tento má vplyv na rozhodnutie o podanej obžalobe.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Výrok o vine

Krajský na základe odvolania obžalovaného a preskúmania predloženého spisu dospel k záveru, že - pokiaľ ide o sumu 10.000,- euro, ktorá suma mala predstavovať úroky, z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, napokon aj z dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že „čo sa týka sumy 10.000,- Eur (suma úrokov - podľa tvrdenia poškodeného bola uvedená na poslednom pokladničnom bloku zo dňa 04.07.2016) súd v tejto časti odkázal poškodeného na civilné konanie (ktoré aj aktuálne prebieha na Okresnom súde Skalica pod sp.zn. 9C/1/2019), keďže dokazovanie ohľadom úrokov by presahovalo potreby tohto trestného konania.“ Z výpovede poškodeného zároveň vyplýva, že suma 10.000,- euro mala byť odmenou od pána Sameka za to, že „od neho dostanú všetky papiere“. Nejde teda ani podľa poškodeného v tejto sume o úrok z omeškania, ktorý aj na otázku prokurátora na hlavnom pojednávaní uviedol, že „vie, že v poslednom pokladničnom doklade bola zahrnutá odmena 10.000,- euro“,

- suma 40.000,- euro predstavuje sumu plynúcu zo zmenky, ktorá zahŕňa postupne požičované sumy. Následne v dňoch 10.06.2016, 13.06.2016, 22.06.2016, 23.06.2016, 28.06.2016 a 01.07.2016 išlo vždy o požičanie súm 15.000,- euro, a dňa 04.07.2016 o sumu 2000,- euro, kde ide o sumu bez 10.000,- eur, ako je vyššie podrobne uvedené. Teda spolu ide o sumu 92.000,- euro, ku ktorej je potrebné pripočítať sumu 40.000,-, čo spolu tvorí 132.000,- eur,

- okresný súd opomenul, že obžalovaný uzavrel darovaciu zmluvu s E. S. dňa 07.08.2016 (zavkladovanou dňa 08.08.2016), pričom splatnosť záväzkov bola až dňa 30.09.2016. Uspokojiť je možné len takú pohľadávku, ktorá zároveň predstavuje dlh na strane dlžníka. S tým súvisí aj otázka splatnosti pohľadávky. Predpokladom dokonania trestného činu poškodzovania veriteľa je totiž okolnosť, aby pohľadávka veriteľa bola už splatná. Pokiaľ sa dlžník dopustí poškodzovacieho konania (darovanie nehnuteľnosti, ktorá slúžila ako zábezpeka) pred splatnosťou pohľadávky, je takéto jeho konanie možné kvalifikovať iba ako pokus trestného činu poškodzovania veriteľa,

- nadväzujúc na vyššie uvedené je potrebné zároveň uviesť, že znaleckým posudkom znalkyne z odvetvia odhad hodnoty nehnuteľností bola určená všeobecná hodnota nehnuteľností na LV č. XXXX, XXXX, XXXX a XXXX pre katastrálne územie Malacky (ku dňu 09.08.2016) síce na sumu 136.000, avšak je potrebné pri ustálení výšky škody vychádzať zo sumy, ktorá tvorí objem celkového dlhu (bez odmeny 10.000,- eur, ako je vyššie uvedené) a nie z odhadovanej ceny nehnuteľnosti, ktorá slúžila ako zábezpeka. Pokiaľ by sa pristúpilo k tomu, že ak je znalecky odhadnutá cena nehnuteľnosti, ktorou je dlh zabezpečený, vyššia, ako samotná dlžná suma, pričom spôsobenou škodou by mala byť cena

nehnutelnosti, išlo by zo strany poškodeného o bezdôvodné obohatenie v časti rozdielu týchto súm. Inak povedané, obžalovaný môže poškodiť veriteľa len do výšky svojho záväzku,
- ak sa obžalovaný bráni tým, že nemohol darovať nehnuteľnosť, keďže pôvodná darovacia zmluva, ktorou mu jeho otec daroval predmetnú nehnuteľnosť, je podľa neho neplatná, nakoľko ju nepodpísal on, je potrebné uviesť (okrem argumentov uvedených súdom prvého stupňa), že pokiaľ sa obžalovaný bráni týmto spôsobom, nie je zrejmé, prečo teda daroval nehnuteľnosť, o ktorej bol presvedčený, že mu nepatrí.

Vyššie uvedené argumenty sú zároveň odpoveďou aj na odvolacie dôvody prokurátora, ktorý zastával názor, že v tomto prípade nemožno považovať výrok o náhrade škody v časti týkajúcej sa 92.000,- eur za správny, nakoľko z uzavretej zmluvy o peňažnej pôžičke na sumu 92.000,- euro vyplýva, že súčasťou tejto zmluvy bolo aj dojednanie (dohoda) o úrokoch, čo potvrdzujú aj podpísané príjmové pokladničné doklady, ktoré sú celkovo na sumu 102.000,- euro.

Krajský súd teda uzatvára, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný pred splatnosťou dlhu v sume 132.000,- euro sa dopustil konania smerujúceho k tomu, aby zmaril uspokojenie svojho veriteľa tým, že odstráni svoj majetok a spôsobil tak značnú škodu, čím spáchal prečin poškodzovanie veriteľa v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 239 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Konal tak úmyselne ako trestnej zodpovedný subjekt.

Výrok o treste

Krajský súd pri ukladaní trestu zohľadnil všetky rozhodné skutočnosti. Trest je opatrením štátneho donútenia, ktorý sa ukladá páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest môže priamo postihnúť len páchatel trestného činu (zásada personality trestu), je následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Základnou funkciou trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred páchatelmi, ktorá sa uskutočňuje jednak prvkom donútenia a jednak prvkom výchovy. Trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel trestného činu. Pri ukladaní trestu súd prihliadne najmä na spôsob spáchanie činu, jeho následok a zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Osobu páchatel treba vyhodnotiť vo všetkých súvislostiach i z hľadiska prognózy jeho budúceho vývoja správania v spojitosti so spáchaným trestným činom, významný je spôsob života a správanie sa obžalovaného, či jeho postoj k spáchanému trestnému činu. Spáchania činu nie je jediná okolnosť podstatná pre určenie druhu a výmery trestu, a preto ju nemožno preceňovať a izolovane z nej vyvodzovať závery pre uloženie trestu. Súd pri ukladaní trestu nemôže rezignovať na zákonné kritériá stanovené pre určovanie druhu a výmery trestu. Treba dodržiavať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Ani príliš prísny, ani príliš mierny trest, nepôsobia výchovne. V každom jednom prípade musí súd pri rozhodovaní o treste prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel. Len trest vymieraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným, a teda aj zákonným. Nesmie byť ukladaný mechanicky, či ide o druh toho ktorého trestu alebo aj jeho výmeru.

S poukazom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) a pri nezistení žiadnych priťažujúcich okolností všetky zákonné kritériá spĺňa trest vo výmere dva roky, ktorého výkon nie je potrebné nariadiť, ale podmiennečne jeho výkon odložiť na dobu troch rokov s tým, že uložil obžalovanému povinnosť v takto určenej skúšobnej dobe nahradiť škodu spôsobenú trestným činom.

Výrok o náhrade škody

Krajský súd reflektoval pri výroku o náhrade škody na skutočnosť, že čo sa týka sumy 40.000,- euro, táto bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 25 CbZm/17/2017 zo dňa 16.06.2022, preto ju do povinnosti výroku o náhrade škody nezahrnul, zaviazal obžalovaného k náhrade spôsobenej škody v sume 92.000,- euro, pričom so zvyškom uplatneného nároku na náhrady škody odkázal poškodeného na civilný proces.

Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.